

Redon Pianokwartet

Pieter van Loenen, viool   **Dana Zemtsov, altviool**
Anton Spronk, cello   **Nicolas van Poucke, piano**

Pieter van Loenen (1993) studeerde in 2016 summa cum laude af aan het Koninklijk Conservatorium in Den Haag. In datzelfde jaar won hij de Tweede Prijs én de Publieksprijs op het Nederlands Oskar Back Nationaal Vioolconcours. De jury prees zijn spel als "buitengewoon energiek en diep muzikaal". Momenteel is hij actief als solist en als kamermusicus zowel in binnen- als buitenland. In 2018 was hij Young Artist in Residence van het Nationaal Jeugd-orkest. In 2019 won Pieter de Dutch Classical Talent Audience Award met een solo-recitalprogramma, dat hij in alle grote zalen van het land uitvoerde.

Dana Zemtsov (1992) werd geboren in Mexico-Stad. Op vijfjarige leeftijd kreeg ze haar eerste muzieklessen van haar grootmoeder en van haar ouders, beiden altviolisten. Ze studeerde aan het Conservatorium Maastricht bij de beroemde altvioolvirtuoos Michael Kugel. Dana treedt over de gehele wereld op als kamermusicus en als solist. Zij is te zien op de belangrijkste internationale podia, waaronder het Concertgebouw Amsterdam, St. Petersburg Philharmonic Hall en Carnegie Hall in New York. Internationale tournees brachten haar o.a. naar Denemarken, Peru en de VS. Ze nam deel aan de "Stars of Tomorrow"-tournee in Duitsland, tezamen met de meest-belovende jonge talenten van Europa.

Nicolas van Poucke (1992) komt uit een familie van professionele musici. Zijn vader is trompettist en zijn moeder altviolist. Nicolas begon op zijn zesde met pianolessen. Zo lang hij zich herinneren kan, maakt hij muziek samen met zijn zus, celliste Ella van Poucke. Hij studeerde aan het Conservatorium van Amsterdam bij David Kuyken en Jan Wijn. Al vanaf jonge leeftijd treedt hij op in binnen- en buitenland. In 2019 gaf Nicolas een Chopinrecital in de Kleine Zaal van Het Concertgebouw. In 2020 volgde zijn Londense debuut in de Royal Festival Hall met het derde pianoconcert van Ludwig van Beethoven met het *Chineke! Orchestra* o.l.v. Roderick Cox. In hetzelfde jaar maakte

Programma

W.A. Mozart (1756-1791)

Pianokwartet nr. 2 in Es, KV 493 (1786)

- *Allegro*
- *Larghetto*
- *Allegretto*

G. Mahler (1860-1911)

Pianokwartet in a (1876)

- *Nicht zu schnell*

----- pauze -----

J. Brahms (1833-1897)

Pianokwartet nr. 3 in c, op. 60 (1855/56; 1885)

- *Allegro non troppo*
- *Scherzo, allegro*
- *Andante*
- *Finale, allegro comodo*

Van Poucke zijn debuut bij het Nederlands Kamerorkest met Beethovens 4e pianoconcert.

Anton Mecht Spronk (1994) is een van de grootste Nederlandse cellotalenten. Zijn eerste cellolessen kreeg Anton als vierjarige van zijn vader, Frank Spronk. Op zijn twaalfde vervolgde hij zijn opleiding bij Monique Bartels, eerst op het Koninklijk Conservatorium Den Haag en daarna op het Conservatorium van Amsterdam. In 2012 begon hij zijn Bacheloropleiding in Zürich bij Thomas Grossenbacher. Momenteel volgt hij in Berlijn een Masteropleiding bij Jens-Peter Maintz. Anton geeft wereldwijd concerten in topzalen, waaronder het Concertgebouw Amsterdam, de Tonhalle in Zürich, Carnegie Hall, het Seoul Arts Center en de Berliner Philharmonie. Hij won het Prinses Christina Concours, de Cello Biënnale Amsterdam, het Mazzacurati Concours in Turijn en diverse andere internationale concoursen. In september van dit jaar nam hij de Dutch Classical Talent Award in ontvangst in TivoliVredenburg.

Programmanotities

Mozart stond in 1785/'86 op de toppen van zijn kunnen. Hij werkte aan de opera *De Bruiloft van Figaro*, aan de Praagse symfonie en aan vijf van zijn grootste pianoconcerten (de nrs. 21-25). Daarnaast werkte hij aan nog veel meer, bijvoorbeeld aan twee pianokwartetten: opdrachtwerken, die bedoeld waren als *pianoconcerten-voor-kleine-bezetting*, die echter te lastig bleken voor de beoogde brede verspreiding onder de burgerij. Dit betekende intrekking van de opdracht (sic!; weliswaar met behoud van het al door Mozart ontvangen voorschot). Intussen had hij met deze werken bepaald geen miniatuur pianoconcerten gecomponeerd, maar een heel nieuw genre ontsloten: het pianokwartet, waarin bovendien de strijkers een veel gelijkwaardiger rol vervulden ten opzichte van het klavier dan gebruikelijk was in die tijd. Mozart bereikt in deze werken een perfecte balans tussen opgewektheid en gesublimeerd verdriet. Waar het eerste kwartet serieus van karakter is, is het openingsdeel van het vandaag gespeelde tweede kwartet, dat enigszins aan *Figaro doet* denken, uitgesproken opgewekt. Het erop volgende lyrische langzame deel is van een ontroerende schoonheid. Het Allegretto sluit de compositie *up-beat* af.

Na Mozart werden gedurende een kleine eeuw nauwelijks pianokwartetten geschreven (was men te geïmponeerd door hem?), maar romantici als Schumann en Brahms namen het genre weer op. En ook **Mahler**. Deze in Bohemen geboren componist trok in 1875 naar Wenen om er piano en compositie te studeren. Omdat zijn componeertalent van officiële zijde weinig waardering ondervond, legde hij zich toe op een loopbaan als dirigent. Daarin werd hij heel succesvol en mede door toedoen van o.a. Brahms werd Mahler in 1897 voor het leven benoemd tot eerste dirigent en artistiek leider van de Weense Hofoper, die onder zijn tienjarige leiding een bloeiperiode doormaakte. Intussen was het met zijn componeren ook goed gekomen, getuige zijn imposante symfonische oeuvre, dat nu misschien nog wel meer gewaardeerd wordt dan in zijn tijd. Het pianokwartet, een jeugdwerk, is het enige kamermuziekwerk dat Mahler componeerde. Het werk raakte

verloren en werd pas in 1964 gepubliceerd. Mahler voltooide alleen het eerste deel. (Mahlers aanzet van 24 maten tot een tweede deel inspireerde Schnittke tot diens pianokwartet uit 1989.) Het eendelige kwartet in a-mineur staat vandaag op de lessenaars; het is een uitgesproken romantisch werk met rijke harmonieën en uitgesponnen melodische lijnen; kortom, Mahler die we kennen van zijn latere grote orkestwerken.

Brahms bevond zich in een emotionele achtbaan, toen hij aan zijn derde pianokwartet werkte (1855/56). Het was de tijd, waarin zijn vriend Schumann een zelfmoordpoging ondernam en in een krankzinnigeninrichting stierf. Brahms ontfermde zich over diens kinderen en vrouw Clara, een vrouw waartoe hij grote genegenheid voelde. Deze liefde verscheurde zijn ziel. Zo schreef hij aan zijn uitgever: *'Zet maar een hoofd op de titelpagina, het mijne, met een pistool erop gericht; dan krijg je een idee van de muziek.'* Dit was een destijds voor iedereen duidelijke verwijzing naar Goethes *Das Leiden des jungen Werthers*, waarin de hoofdpersoon zelfmoord pleegt vanwege zijn liefde voor de vrouw van een vriend.

Tegen deze wanhopige achtergrond ontstond dit kwartet en het is geen wonder dat, in de beste romantische traditie, de emoties sterk wisselen: wanhoop, rusteloosheid, berusting, opstandigheid. Het breed uitgesponnen openingsdeel is vol drama, opera-achtig zo u wilt, het erop volgende Scherzo tumultueus. In het lyrische derde deel lijkt uiteindelijk emotionele kalmte bereikt te worden. Bij deze loutering zet het onstuimige slotdeel echter weer vraagtekens, door de dramatische sfeer van het begin van het kwartet nogmaals op te roepen. [JCdeL; met dank aan Muzenforum Bloemendaal, PB en ons archief]

Concert zondag 21 november 2021, 12 uur:

Little Big Horn | Multimedia voorstelling

Arno Bornkamp, baritonsaxofoon

André Arends, concept en regie

met visuals van James Murray en (opgenomen) bijdragen van Radio4-presentator Lex Bohlmeijer

11 uur: gratis inleiding door André Arends

Onze concerten worden mede mogelijk gemaakt door:

Gemeente Assen

FPK, Fonds Podiumkunsten

Stichting Albino

Tijdhof, Daverschot & De Jong Posthumus notarissen

UNP accountants adviseurs

AlbertsKleve, bureau voor grafisch ontwerp

*alsmede enkele begunstigers
die niet met naam genoemd willen worden*

zaterdag 30 oktober 2021

Redon Pianokwartet

Mozart, Mahler, Brahms